

Varga Erika: Egy hely, ahol szeretet uralkodik

Sörédi tábor. A legtöbben így ismerik a volt sörédi plébánia területén megrendezett tábort, ahol 1984 óta táboroztatnak szellemileg sérült fiatalokat, akiknek ez az időszak jelenti az igazi nyaralást. Ebben a táborban vállalt önkéntes munkát a Középsuli sorozat B osztályának tagja, Erika is.

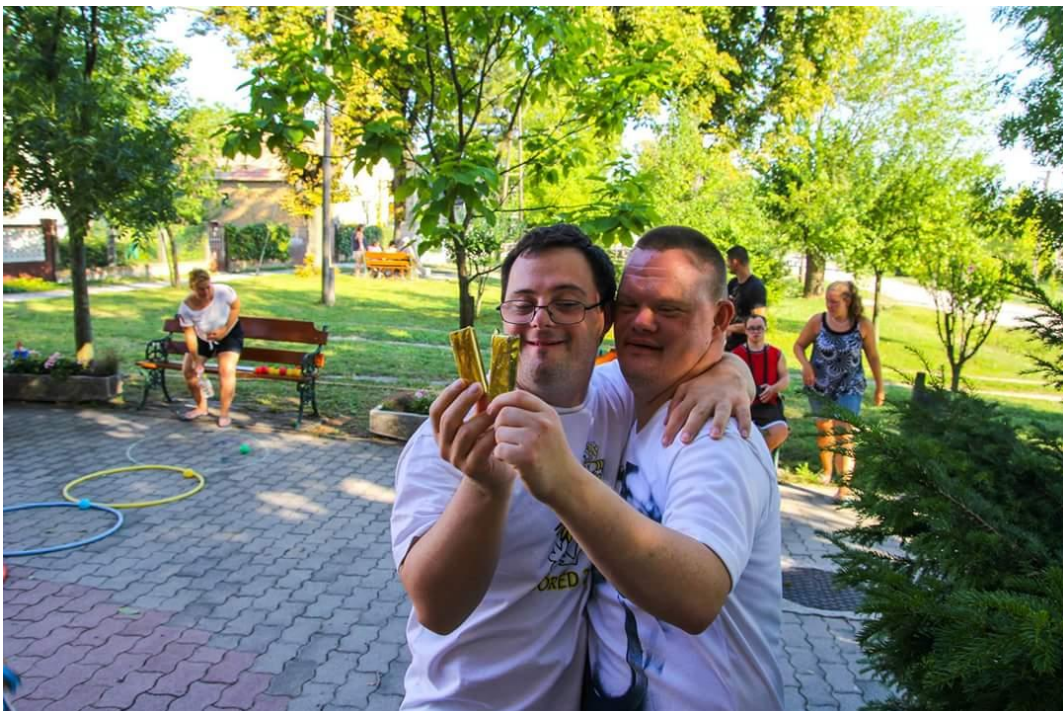
Nyaranta hat héten át heti turnusokban biztosítják szellemileg sérült emberek nyaraltatását a volt sörédi plébániában és területén. A lelkes fiatalok annyira szeretnek ott lenni, hogy már az első napokban arról beszélnek, mikor lesz az utótalálkozó és a következő tábor. A vállalt hét napban minden gondozó önként vállalja a beteg fiatalok segítségét. Erre vállalkozott szereplőnk, Erika is, aki írt számotokra egy beszámolót a táborban szerzett élményeiről és tapasztalatairól.

„Ha már itt vagy és olvasod ezt a cikket, akkor bizonyára érdekelhet, mi történik Söréden, mit csinálunk és legfőképpen, hogy miért. Egy olyan helyen, ahol nincsen gyűlölködés, harag, csak a szeretet uralkodik. Egy olyan helyen, amit mindenkinek látnia kellene ahhoz, hogy átértékelhesse a mindennapjait, mi minden felesleges dolgon bosszankodik, holott százszor fontosabb ügyek vannak. Erre jöttem Söréden rá. 1984 óta minden évben megrendezik ezt a tábort, itt, Söréden. A tábor szellemileg sérült embereknek ad menedéket a megfáradt év után. Itt feltöltődnek ők is és a segítők is, hiszen mindannyian egy évre elegendő szeretetet veszünk magunkhoz, és visszük tovább egy újabb Sörédig. Ez is vált idén a mottókká: **Sörédtől Sörédig.**

A nyár folyamán több turnus váltja egymást. Minden turnusba zömével ugyanazok a táborozók és segítők térnek vissza, különböző programokkal. Minden hétnek megvan a maga tematikája, így készülnek a segítők a napokra. Minden segítő mellé kerül egy olyan sérült fiatal, akire kiemelkedően kell figyelnie, és segítenie őt a hét folyamán. Ő lesz az a személy, akivel a legjobban összekovácsol az idő. Szinte testvérekké váltok. Legalábbis én ezt érzem. Nekem ez volt a harmadik évem Söréden, és fontosnak tartottam, hogy megosszam veletek, mit élek át minden egyes táboroztatás alkalmával. Ez egy olyan dolog, amit nem érthetsz addig, amíg nem voltál ott, és tapasztaltad a saját bőrödn. Ez tipikusan az a hely, ahonnan zokogva térsz haza, a szívedben rengeteg szeretettel. Az első évben kicsit féltem. Nem tudtam, hogyan álljak hozzá, jól fogom-e csinálni? Szeretni fogom-e vagy engem szeretni fog-e, akihez beosztanak segítőnek?

Három év telt el azóta, én harmadik éve vagyok ugyanazzal a táborozóval egy párban. Egy Down szindrómás „fiam” van itt, aki idén lesz 30 éves. Könnyen összecsiszolódtunk, mindig várjuk az együtt töltött hetet. Gyerekeknek hívjuk őket, mert lelkileg örökre azok maradnak. Szívükben tisztasággal. Ez teszi őket különlegessé. Sokan elítélik a másságot, keresztülnéznek rajtuk vagy talán ki is nevetik őket. Pedig, ha csak egyszer is látnátok azt, amit mi, akkor minden megváltozna. Mi is nevetünk, de nem rajtuk, hanem velük együtt. Ez a különbség. Mindegyikük egy külön egyéniség, akik nagyon tudnak szeretni, amit a legtöbben sokszor elfelejtenek. Minden ember tanulhatna tőlük szeretetet adni és elfogadni egymást. Kellemesen csalódtam ebben a helyzetben. Ugyanis nem csak szerettem, hanem imádtam, és mindig is fogom. Tudom, hogy amíg tehetem, minden évben ellátogatok majd Sörédre segítőként.”

Fotó: Varga Erika

<https://kozepsuli.hu/egy-hely-ahol-szeretet-uralkodik/>